

Ijivec. Začetek točno ob treh popoldne. K prav obilni udeležbi vabi odbor.

Sv. Jurij ob juž. žel. Dramat. odsek Prosvet. društva ponovi v nedeljo 24. januarja v dvorani Kat. doma ob 15. uri igro »Logarjeva sinova« in dve simbolični sliki s petjem »Ave Maria« in »Sveta noč«. Ker je igra zelo lepa in tudi obe sliki, pridite v obilnem številu. Ne bo vam žal!

Gornjigrad. Naše katoliško prosvetno društvo je priredilo 9. in 10. januarja prav lepo narodno igro »V goliških plazovih« (Izpod Golice). Igra je prav lepo uspela. Tudi igralci so se dobro odrezali. Obisk je bil jako zadovoljiv obkret, posebno v nedeljo. Polnoštevilno so se udeležili tudi naši sosedi Ksaverjanci in Bočani.

Se prav vsem lepo zahvalimo! Vabimo pa Vas še za drugič. Na programu imamo zopet lepo igro. Kdaj bo, pa Vam še ne povemo, ker še sam ne vem. Prav vneta in marljiva delavka pri našem društvu je uradnica gđc. Vrabičeva, ki je bila tudi ob času prejšnjega režima vedno na naši strani. Zato se ji tudi lepo zahvaljujemo, kakor tudi našemu postrtovalnemu režiserju g. Jamniku lepa hvala! — Poživl se je tudi pri nas fantovski odsek. Imeli bomo redna predavanja vsake 14 dni. Obravnavale se bodo same važne stvari. Fantje, kateri še niste zraven, pridružite se nam, da bo lepša četa. Nobenemu ne bo žal! Drugič pa še bomo več povedali. Bog živl!

leč. Na domu so mu pevci zapeli »Oh kak grenek tužen«. Spored je vodil domači gosp. župnik S. Vrščič ob abstinenci g. kaplana R. Jermana. Ob odprtem grobu se je domači g. župnik v kratkem govru poslovlil od pokojnika, orisal je vrline njegovega življenja. Pevci so zapeli »Oj prijatelj glej gomilo«. Rajni naj poživa v miru! Preostalim sožalje!

Zrkovec pri Mariboru. V nedeljo dne 17. t. m. smo dopoldne po sv. maši pokopali na pokopališču pri Deyici Mariji v Brezju posestnico Ano Lešnik v 81. letu starosti. Pokojna je bila rojena v Loki pri St. Janžu na Dravskem polju. Bila je vzorna gospodinja ter je imela vedno odprte srce za reveže. Mož ji je umrl pred nekaj leti. Pogreb se je vršil pod vodstvom g. dekana Sagaja iz Hoč ob obilni udeležbi in ob spremstvu zrkovske požarne brambe, katere podporna članica je bila rajna. Naj ji bo zemlja lahka, preostalim naše sožalje!

Fram. Dne 15. t. m. je umrl Moric Črnež, posestnik v Črešnjevci, star 76 let. Pokojni je bil veren mož, poštenjak, blagega značaja in dolga leta naročnik »Slovenskega gospodarja«. Zadnja leta ga je poleg drugih nesreč posebno potrla nenadna smrt edinega sina Jožefa. Naj v miru počiva!

Silvnica. V Straži pri Teharjih je dne 4. t. m. umrla gospa Marija Klajner, posestnica, v starosti 69 let. Pred dve in pol leta ji je umrla hčerka, ki je bila edini otrok, kar jo je silno potrla in ji pripomoglo v neozdravljivi bolezni do preranega groba. Rajnica je bila skrbna in daleč na okoli znana gospodinja. Bila je vzor slovenskih mater. Njen pogreb se je vršil na dan Svetih Treh kraljev na pokopališču k Sv. Lovrencu. Za njo žaluje zet Kroflič in šest malih vnukov, ki so sedaj zgornji že drugo mater. Bodi rodnica lahka in mir njeni duši! Preostalim pa naše iskreno sožalje!

Laporje. Na Videžu je dne 24. decembra preminula 82letna Kac Karolina, mati Kac Stefan, kovaškega mojstra istotam. — V Laporški gorci je dne 28. decembra umrl 76letni Ogrino Pavel, bivši krojač. Naj v miru počivata! Njunima žalujočima rodbinama in sorodnikom naše iskreno sožalje!

Črešnjevci pri Gornji Radgoni. Dne 9. t. m. je po dolgotrajni in mukopolni bolezni mirno v

Odprta noč in dan so groba vrata.

Tinje na Pohorju. Bogu vdano je tukaj umrl po kratki mučni bolezni dne 29. decembra Kos Ivan v starosti 32 let. Komaj pred enim letom se je poročil, pa je moral zapustiti ženo in 1 otroka. Rajni je bil dober mož, po poklicu trgovec na Tinju, valdkar zadovoljen s svojim poklicem, prijazen in povsod priljubljen. Rad je hodil v cerkev, saj je bil dober cerkveni pevec. Pred hišo in ob grobu so mu zapeli cerkveni pevci žalostinko pod vodstvom g. organista A. Bizjaka. V prelepih besedah se je od rajnega ob odprtem grobu poslovlil domači župnik g. U. Hafner. Njegove besede so izzvale žalost in sočustvovanje ne le pri sorodstvu, ampak tudi pri vseh ostalih, tako da ni ostalo suho nobeno oko. Dragi Ivan, počivaj v miru in večna luč naj Ti sveti! Ostalim naše sožalje!

Sv. Primož na Pohorju. Zadnje leto je bilo v naši mali župniji, ki šteje samo 465 duš, 19 rojstev, 14 smrtnih slučajev, 6 porok. Neizprosna smrt je pobirala zlasti koncem leta. O Božiču ste bili hkratu dve ženski na mrtvaškem odru; Terezija Frank in Jozefa Mrakič, k Novemu letu pa dva možka. Na Novega leta dan smo pokopavali skrbnega kmeta, zvestega farana, Franceta Peruša, brata našega župana g.

Alojzija Peruša. Pobrala ga je po dolgi, mučni bolezni naduha, združena z vodenico. Zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« in Mohorjan je tudi dobro gospodaril in zapustil gospodarstvo svoji družini na trdnih temeljih. — Nad vse žalosten pogreb pa je bil drugi dan, ko je veliklo število prijateljev z ubogo zapuščeno družino vred jemalo slavo od Franceta Nabernika, mladega in pridnega najemnika velike Pahornikove kmetije. Težka pljučnica, združena z vnetjem možganov ga je iztrgala po kratki pa hudi bolezni iz srede njegove družine, žene in sedem odraslih otrok. Dopolnil je komaj 35 let. — Vsem rajnim sveti naj večna luč, živim pa obilo zdravja in božjega blagoslova v Novem letu!

Marija Snežna. Dne 9. januarja je spreviden s sv. zakramenti po kratkem trpljenju mirno v Gospodu zaspal Bauman Matija iz Dražen vrha v starosti 85 let. Ako ravno je zadnja leta težko hodil, smo ga mnogokrat videli pri sv. maši ter pri popoldanski službi božji, kjer je rad prepeval Marijine pesmi. Delo in molitev sta bila njegova najboljša tovariša. Njegovega pogreba 11. t. m. se je udeležilo mnogo sorodnikov, znancev in drugega občinstva od blizu in da-

in vse je bilo iz dragih kovin, a posej bomo imeli cenejše umetne zobe in sicer: iz jekla, ali prav za prav iz pokrovanega niklja. Tak zob je zob bodočnosti, čeprav si še počasi utira pot v svet. Že l. 1920 je namški zobozdravnik dr. Hauptmaier dobil patent za zobe iz jekla, ki ne zarjavijo. Tvrđka Krupp v Essenu je izdelovala take jeklene zobe in vsak nemški zobozdravnik je bil primoran, da jih je pri tej tvrdki naročil, če je hotel svojim pacientom dati jeklene zobe. Polagoma je bilo več takih delavnic, vendar je bilo še zmeraj težavno priti do jeklenih zob, mostičkov ali zabovij. Zdaj je pa dunajski zobni tehnik Hans Tauzinsky iznašel nekaj čudovitiga. Iznašel je tako

nika sin! Falot! Babjek! Bodo že druge tudi š dobili. Je že vse na sodniji. «

Gašpar in Anza sta se spogledala.

»Kaj praviš, Gašpar, hm?« je vprašal Anza.

»Kaj pravim? Takoj morava na sodnijo, da gospodom poveva, kar veva.«

• • •

Na nizkem griču nad Kaplo je bilo starinsko poslopje, podobno gradu, s sivim stolpom in z zamreženimi okni. To je bila sodnija. Tu se je danes ob nenavadni uri vršila razprava zaradi sinočnje kraje.

Sodnik Melhar je mogočno sedel na svojem velikem stolu, in se naslanjal na okorno, težko hrastovo mizo. Na sebi je imel dolgo, črno sodniško haljo. Na njegovi levi je sedel pisar in je pridno pomakal pero v črnilnik. Na klopi pred mizo so čepeli po vrsti: gospod Frančišek Smolej, župnik šmarski, častljiv starček z belimi lasmi; mežnar Aleš, mož s košato brado; triindvajsetletna Logarjeva Veronika, ki ji je bil mežnar ujec; hlapec Šimon in kmet Jurček. V kotu pa je stal mladi Lavrinc z zvezanimi rokami in potuhnjeno pobešal pogled.

Sodnik je razpravljaval hladno in pusto, kakor da ni beseda o božjem ropu, ampak o kaki vsakdanji kurji tatvini.

»Kako se je fa reč zgodila?« je vprašal suho, ne da bi koga pogledal.

Ker so vsi molčali, je vprašal drugače:

»Kdo je zločin odkril?«

Zdaj se je oglašil mežnar in je jel s svojim glolikim glasom pripovedovati:

»Nekaj pred polnočjo, ko je najbolj bliskalo in grmelo, sem šel gor v cerkev zvonit. Sosed Jurček in Mrkačev hlapec Šimon sta bila z menoj, da bi mi pomagala. Nekaj minut nato so prišli gospod fajnošter. V naglici od nas nobeden ni pogledal na oltar. Kmalu za gospodom je prišla naša Veronika. Medtem ko so se gospod oblačili, sem šel sveče prižgat; tedaj je Veronika zavpila: Za božjo voljo! — Marija! Skočila je pred oltar in pokazala na Marijo. V tem so prišli tudi gospod in videli smo vso strahoto: Marija je bila okradena. Tudi nabiralnik je bil razbit in stranske duri odpahnjene. Roparji so se morali že zvečer na koru kje skriti.«

»Nikar kaj česa ne prikričuje, mežnar! Gotovo ste zvečer pozabili vse zakleniti.« mu je segel sodnik v besedo.

»Ne! Stranske duri so zmeraj zapahnjene in zvečer, ko zvonim večno luč, še pogledam, da je vse zaprto.«

»Kaj je ukradeno? Vse povejte!«

Nato je odgovoril župnik:

»Roparji so vzeli zlato kronico, zlato ogrlico, zlato verižico z dvajsetimi cekini in tenčico, ki je bila s srebrom in zlatom pretkana. Na robah je bilo na vsaki strani po pet zlatnikov.«

Gospodu zaspal občeznani in spoštovani Zemljič Leopold, p. d. Cikral. Mnogo let je bil priden in skrben gospodar na znani domačiji pokojnega narodnega buditelja in pisatelja š. g. Dajnka. Tudi sam je bil skozinskoz veren narodnjak, naročnik katoliških časopisov in je tudi svoje otroke vzgojil v strogo katoliško-narodnem duhu. Bil je soustanovnik in večletni odbornik gornjeradgonskega bralnega društva in tudi bivši občinski odbornik. Bil je mož onega starega kova, ki je trpel in delal za pravico našega naroda ob severni meji in to ob rami tudi že pokojnega Jank. Belcl. Ob obilni udeležbi sorodnikov, znancev in prijateljev smo ga dne 12. t. m. položili na šentpeterskem pokopališču k večnemu počitku, kjer se je še ob odprtem grobu s primernim nagovorom od pokojnega poslovil njegov nečak Joško Zemljič. Počivaj v božjem miru in naj ti bo zemljica lahka!

Sv. Križ pri Ljutomeru. Dne 10. januarja je mirno v Gospodu zaspal, previden s sv. zakramenti, dobri oče, oziroma dedek Tomaž Hofman v Bučevcih v starosti 72 let. Bil je dolgoleten naročnik »Slovenskega gospodarja«. Pogreba, ki se je vršil 12. januarja, se je udeležilo prav mnogo ljudi, med njimi tudi domače gasilno društvo. Rajni naj počiva v miru! Preostalim so žalje!

Svetinje. 7. I. se je zbrala vsa naša župnija k pogrebu, kakor ga že dolgo ni bilo. Ta dan smo položili v grob g. Aleksandra Hedžet, posestnika iz Žeruvinec, dolgoletnega občinskega odbornika in svetovalca. Z rajnim je vlegel v grob eden tistih naših mož, ki so znali voditi občino v pravcu dobre gospodarske politike. Pogreb, ki ga je vodil salezijanski duhovnik g. J. Kostanjec iz Rakovnika ob asistenci g. p. Lekšana od Vel. Nedelje, je pokazal, kako priljubljen je bil pokojni. »Slovenski gospodar« in »Glasnik najsv. Srca Jezusovega« sta mu bila stalna gosta. Slabo vreme in daljna pot ga nista zadržala doma, da bi ne obiskal svojega Zvečičarja. Krščanska društva in roke siromakov niso nikoli zastoj trkale na njegova vrata. Rajni je gospodaril dolgo vrsto let na Hedžetovi domačiji in je bil brat veletrgovca g. Matije Hedžet v Ljubljani, g. Feliksa, ki je trgovec v Veržeju, in g. Franca, davčnega uradnika v Ormožu. Blag mu pokoj, žalujočim naše sožalje!

Sv. Andraž v Haložah. Izredne smrti je umrla Neža Emeršič iz Skorošnjaka, zbolela je za močno pljučnico. V četrtek večer 14. t. m. so jo domači za hip pustili samo v sobi. V očitni zmedenosti je takrat planila iz postelje in skozi vrata zginila v mrzlo noč. Videli so še, kako je zaloputnila vrata. Hiteli so za njo, klicali, iskali, pa zginila je za njo vsaka sled. V petek so jo našli 1. pol km proč v gozdu, naslonjeno na

drevo in mrtvo! Bog ji daj mir! — V Gradišču je Gospod življenja poklical 30letnega Antona Popolovec k sebi. Mlada vdova s težko zaskrbljenostjo gleda osem pridnih otrok, ko nima zanje ne kruha in ne obleke. Kdo bi se je usmili! **Gornji Grad.** Kot prvi je v novem letu umrl po dolgem bolehanju 76letni po domače Voduški oče. Bil je prav pobožen tretjerednik. Bodi mu lahka zemljica!

Prevalje. Hranilnica in posojilnica pri Devici Mariji na Jezeru v Prevaljah je darovala mesto venca na grob svojega dolgoletnega odbornika g. Petra Kordež v Prevaljah znesek 100 Din Dijaškemu semenišču v Mariboru, za kar ji bodi izrečena najiskrenejša zahvala!

Tinje na Pohorju. Številke o lanskem letu: 40 rojenih, 15 mrtvih, 8 porok in 2900 sv. obhajil, župnija pa šteje okoli 1200 prebivalcev. Zahajali smo radi v cerkev; fantje in možje so radi pristopali k obhajilni mizi, mnogo celo vsak mesec. Razume se, da dekleta in žene niso zaostale, marveč so hotele prednjačiti.

Šmartno pri Slovenjgradu. Vedno bolj se množe tatvine, pri katerih izginja vse, kar morejo dolgoprstneži doseči. Dne 11. januarja je bil okraden tudi Gašper Franc, kovač v Šmartnem 98. Ko je odšel iz kovačnice k večerji med 8. in 9. uro zvečer, so mu tatovi odnesli iz stanovanja kovček, dve uri, nekaj obleke in odejo. V kovčku je shranil vse svoje listine, kakor: delavsko knjižico svojo in vajenca Mirkota Gašper, dva obrtna lista, dvoje mojsterskih spričeval, domovnico, krstni list, nraavnstveno spričevalo in še druge papirje. Prizadet je najbolj radi odnešenih listin ter prosil vsakogar, ki bi teh katero listino kje videl, da mu jo vrne, odnosno sporoči najdubo, za kar ga bo Gašper Fr. primerno nagradil.

Jarenina. Dne 23. decembra je priredila naša šola božičnico za siromašne šolske otroke. Pod vodstvom g. učitelja Babnika so otroci najprej jako dobro igrali igro »Peterčkove poslednje

sanje«. Po igri je bilo obdarovanih z obleko, perilom in obutvijo 182 otrok. Vse darove je nabralo, oziroma naprosilo učiteljstvo samo. V Jarenini so dobili kljub velikemu pomanjkanju denarja 2013 Din. V blagu ali denarju pa so za božičnico prispevali še banska uprava in razni zasebniki iz Maribora. Vsem, ki so prispevali za božičnico, posebno še požrtvovalnemu jarenskemu učiteljstvu, v imenu obdarovanih otrok in njihovih staršev prisrčni: Bog plačaj!

Sv. Andraž v Slov. goricah. Zavedamo se velikega pomena našega katoliškega tiska in zato z veliko vnemo delamo za njegovo razširitev, hvala Bogu, da z velikim uspehom. Predvsem se bo precej dvignilo število naročnikov »Slovenskega gospodarja«, pa tudi za druge naše dobre liste. Tako je prav! Dober časopis v hiši je znamenje dobrega duha v družini. So pa še družine, ki bi zmogle naročnino za kak dober list in časopis, manjka pa žalibog zavednosti, ali pa je vzrok nerazumevanje časa. Kolikor mogoče, bi naj imela vsaka premožnejša družina vsaj eden dober list.

Devica Marija v Brezju. V nedeljo se je vršila proslava peterih požarnih kraljevičev Tomislava, kateri je krovitelj jugoslovanskega gasilstva. Gasilci so se udeležili v lepem številu sv. maše, ter so imeli potem sestanek, na katerem se je spomnil župni predsednik tega svečanega dneva. Proslava se je vršila v vzornem redu.

Fram. Na praznik Svetih Treh kraljev se je otvorila v Framu kmetijsko-nadaljevalna šola, ki jo redno obiskuje 30 mož in fantov. Poleg domačega šolskega upravitelja so že prišli predavati tudi okrajni referenti iz Maribora in takrat pride še mnogo več občinstva. Res koristna je taka ustanova našemu kmečkemu ljudstvu,

»Koliko so te reči vredne?«

»Tega ne vem. Vprašati bi bilo treba gospo grofinjo, ki je vse te dragocenosti lansko leto darovala. Takole bi jih cenil, da so bile kakih osem sto goldinarjev vredne. Sicer pa boste, gospod sodnik sami tudi vedeli.«

»Jaz ne vem nič. Nikoli nisem bil v šmarški cerkvi.«

»Gospoda sodnika v nobeni cerkvi ni videti,« se je predrznila Veronika.

Sodnik ji ni odgovoril ne z besedico, niti zmenil se ni, ampak je suho nadaljeval:

»In v nabiralniku? Koliko je bilo tam denarja?«

»Tudi tega ni mogoče natanko povedati,« je odvrnil župnik. »Zadnje čase je prišlo v Šmarje kakih tisoč romarjev. Ne bo preveč, če rečemo, da so darovali pet sto krajcarjev in pet sto grošev.«

»Kaj se je zgodilo, ko ste tatvino odšli?«

»To ni tatvina, to je božji rop,« se je razvnel mežnar, »ko smo ga odkrili, smo prenehali z zvo-njenjem proti nevihti in smo začeli plat zvona biti. Kar koj se je zbralo kakih trideset moških, ki so mislili, da kje gori. Ko so izvedeli, kaj se je zgodilo, so preletali pol planine da bi razbojniko prijeli, pa niso nobenega sledu mogli najti. Edino Veronika je srečala enega od njih, on že poprej, ko je šla v cerkev.«

»Naj sama pove! Toda na kratko!«

»Mnogo kaj nimam povedati,« je dejalo dekle odločno, »hotela sem v cerkev, da bi bila pri molitvi, in sem stopila na pokopališče. Tedaj je priletel zadaj okoli cerkve moški, ki je nesel nekaj belega pod pazduhom. Ko se je zabliskalo, sem ga spoznala; bil je Melharjev Lavrinc, gospoda sodnika sin. Zagledal me je in zaklel, potem pa jo udrl navzdol. Že sinoči se je potikal okoli Šmarja in je zgoraj pri studencu sitnaril okoli mene.«

»To ni res,« se je zadrli obtoženi v kotu; »ne verjemite ji, oče!«

»Tu nisem oče, ampak sodnik,« je rekel stari Melhar hladno in mirno.

»Ta ženska se je odnekod pritepla in nihče ne ve kaj prida o njej. Jaz še govoriti nočem z njo,« se je kregal sodnikov sin.

»Kaj si upa ta človek!« se zagrmel mežnar. »Naša Veronika ni nobena ženska in pritepla se od nikoder ni. Njen oče je bil častit mož v Celovcu in njena mati je moja sestra — Bog jima daj dobro, oba sta že rajna! Pred tremi leti sta ji oba umrla, in ker drugih sorodnikov nima, sem jo jaz vzel k sebi, ker sem ji ujec.«

»V vsem Šmarji in v vsej Kapli ni bolj pridnega dekleta kakor je Veronika,« se je oglasil Jurček.

»Vsi jo častijo, ker otroke tako lepo uči,« je dodal še gospod župnik. »Pozna se ji, da je pri uršulinkah v šolo hodila.«

zvani oblikovalec za kro-ne, pripravo, ki omogoča slehernemu zobozdravniku brez vsakršnega truda izdelati jeklene zobe. Zaeno je Tauzinsky iznašel pravilno zlitino, kromov nikelj, ki ni le z več ko za dve tretjini cenejši ko zlato ali platina, marveč je tudi trpežnejši in pripravnejši za v usta. Zob iz belega niklja nima le primernejše barve za zobe ko zlato, marveč se sploh ne da uničiti in da je nemogoče pregristi ali obdrgniti. Tak zob je trši ko zlato ali platina in je lažji. Mimo tega zobovju iz kromovega niklja ne škodujejo nikakršne kemične spojine in nikoli ne spremeni spojine in nikoli ne spremeni barve, marveč je vedno čisto in belo. Najvažnejše je pa to, da je cenejše.

(Dalje sledi.)